

AAN
DE KINDEREN
 IN HET
Oude Weeshuis der Doopsgezinden,
 te HAARLEM,

TER GELEGENHEID VAN DESZELFVS
TWEEHONDERDJARIG BESTAAN,

Gevierd op den Eersten Mei 1834,

BIJ DE AFGIFTE VAN EENE PLAAT MET DE NAMEN DER STICHTERS.

Der Weezen Vader stortte min
 Voor onderlooze Kindren
 Den Vaadren, vóór twee Eeuwen, in,
 En deed die liefde en vromen zin
 Bij 't Nakroost niet vermindren.

Die Weezen spijst, die spijst den Heer,
 Kunt Ge op den muur nog lezen;
 Die wenk van Jezus liefde-leer
 Schonk hier, Twee Eeuwen, Ondren weér
 Aan hulpelooze Weezen.

Denkt dan, als gij dees Plaat aanschouwt,
 Hoe, voor Tweehonderd Jaren,
 Dit Huis ook werd voor U gebouwd; —
 Denkt, hoe veel Weezen 't onderhoud
 Naar lijf en ziel mogt baren!

Is 't Godshuis heden opgetooid, —
 En laat Ge uw vreugde blijken, —
 Vergeet, hoe U het lot verstrooit,
 De namen van de Stichters noot
 Die daarop needrig prijken.

Maar, na dit vrolijk Jubelfeest,
 Blijv' 't bij geen ijde klanken!
 Toont God, dat Hem uw hart, uw geest
 Gehoorzaamt, Hem steeds Christlijk vreest, —
 Wilt zoo Zijn goedheid danken;

Zoo danken voor uw heilrijk lot:
 Want, hebt Gij vroeg verloren,
 Wat Kindren 't liefst is; ruim genot,
 Naar ligchaam en naar ziel, heeft God
 U in dit Huis beschoren.

Uit naam der REGENTEN en REGENTESSEN van het
Oude Weeshuis der Doopsgezinden voorn.

G. Voorhelm Schyvoogt
Secr.